

వి.యస్.కె.కె

(గత సంచిక తరువాయి)

ఇద్దరు వ్యక్తులూ—విభీషణ్, భరత్—పక్కపక్కనే ముడుచుకొని పడుకున్నారు. కాళ్ళవేళ్ళూ, చేతులవేళ్ళూ వాచిపోయి, ఎర్రగా అవుపిస్తున్నాయి. గోళ్ళు వుండాల్సినచోట ఎర్రటి పుట్టున్నాయి. వాళ్ళ తలల దగ్గరా, పాదాల దగ్గరా రక్తం చుక్కల చుక్కలగా పడుంది. బొనులూకి వచ్చిన వ్యక్తి తమ శ్రేయోభిలాషి అని వాళ్ళు యెప్పుడో గుర్తించారు. ఇద్దరూ ఆవేశంతో లేచే ప్రయత్నంచేస్తూ ఆగారు.

మనోజ్ వాళ్ళని ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. నాలుగు కాళ్ళమీద నించున్న జంతువుల్లా వున్నారిద్దరూ. గుండ్రటి ఇసుప రంగులు వాళ్ళ మెడలచుట్టూ వున్నాయి. రింగులకి తగిలించబడిన లావుపాటి గొలుసులు కిందికి వేశాడు

తున్నాయి. గొలుసుల రెండో కొసలు నేలలోకి మాయమయ్యాయి.

మనోజ్ ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దగా చేశాడు. వాళ్ళు వీళ్ళని యెలా హింసించారో తనకి తెలీదుగానీ, ఇద్దర్ని పశువులకి మల్లే, కుక్కలకి మల్లే గొలుసులతో కట్టేశారు. రెండడుగులకన్నా తక్కువ పొడవున్న ఆ గొలుసులు వాళ్ళకి కూచునే అవకాశం కూడా ఇవ్వవు!

మనోజ్ కిందికి వొంగి లావుపాటి వ్యక్తి మెడకివున్న రింగుని తడివిచూశాడు. నైకిల్ తాళంలాగా, ఆ రింగుకి తాళం యేర్పాటు చేయబడింది.

“తాళం చేవులు యెవరిదగ్గరున్నాయో తెలుసా?” మనోజ్ మెల్లిగా అన్నాడు.

లావుపాటి వ్యక్తి తల ఆడంగా ఆడించాడు. “ఎవరు మాకోసు వస్తే వాళ్ళ దగ్గరు దేవి....” అతని కంఠం రాయిమీద రాస్తున్న శుష్పపట్టిన డబ్బారేకులా ధ్వనించింది.

మనోజ్ బోనులొచ్చి ఇవతలికి వచ్చి, స్పృహ లేకుండా పడున్న వ్యక్తి దగ్గరగా వొంగాడు. అతన్ని అటూ ఇటూ దొరిమా అతని చొక్కా జేబుల్లో, పాంటు జేబుల్లో వెతకనాగేడు. అతని జేబులన్నీ ఖాళీగా వున్నాయి. తాళాలకోసం వెతుకుతున్న మనోజ్ ఉలిక్కి పడ్డాడు.

ఏవో అడుగులు మెత్తగా, వేగంగా ధ్వనిస్తున్నాయి. అతను తటాలున తలెత్తి చూశాడు. అతని గుండె ఒక్కసారి కొట్టుకోడం మానేసింది.

ఇండాకా తను నడిచివచ్చిన నడకకుండా జోరుగా నడిచివస్తోంది ఎత్తుగా బలంగా వున్న బుల్ డాగ్.....!

కింద ఆచేతనంగా పడున్న వ్యక్తి పాంటుకేబులోంచి తటాలున తన చేతిని ఇవతలికి లాగాడు మనోజ్. అప్పటికే బుల్ డాగ్ అతనికి నాలుగడుగుల దూరంలో వుంది.

మనోజ్ శిలావిగ్రహంలా కూచుండిపోయాడు. రెండు ఎర్రటి కళ్ళు నిప్పుకణ్ణాలలా, కాలిన లోహం గోలీల్లా అతన్ని చూస్తున్నాయి. రక్తంలో ముంచినట్టున్న నాలుక కిందికి వేశ్యాడుతోంది. బుల్ డాగ్ మొరగలేదు; తన యజమాని హెచ్చరించలేదు. శత్రువుని చెడించే ప్రయత్నం చేయలేదు.

ఎదురుగా వున్న శత్రువుని యెగుక్కొగలిగిన ధైర్యం వున్న బుల్ డాగ్ మొరగదని మనోజ్ కి తెలుసు తను కదలనంతకాలం అది తనని యేమీ చేయను. కదిలే, కదిలే ప్రయత్నం చేస్తే బుల్ డాగ్ తనమీదికి ఒక్క సారిగా సింహంలా లాఘిస్తుంది. ఏం జరుగుతోందో తను ఊహించేలాగా దాని పశ్యమధ్య తన పీక ఇరుక్కపోతుంది. నిర్భయంగా, నిర్లక్ష్యంగా నించున్న బుల్ డాగ్ ని చూస్తోంటే, అది బాగా ప్రెయిన్డ్ చెయ్యి బడిన జంతువులా ఖచ్చితంగా ఆర్మనవుతోందతనికి.

నుదురుమీంచి చెమట అతని కళ్ళమీదికి కారసాగింది. చొక్కా వీపుకి అతుక్కపోతోంది. అప్రయత్నంగా మనోజ్ చెయ్యి కదిలింది.

బుల్ డాగ్ కొంచెం ముందుకి కదిలింది. దాని కళ్ళు అగ్నిగోళాల్లా మెరుస్తున్నాయి. తలుపు తెరిచిన బొనులో వున్న వాళ్ళిద్దరూ కంగారుతో యేవో ఆరంకాని శబ్దాలు చేస్తున్నారు. మనోజ్ ఆందోళనతో బుల్ డాగ్ నే చూస్తూ, ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు. ఎన్నిగంటలే నా

బుల్ డాగ్ తనని కనిపెట్టి కాపలాకాస్తుందని అతనికి తెలుసు.

తను ఉహించని విధంగా రంగంలోకి అడుగుపెట్టిన బుల్ డాగ్ కి తన శ్రమంతా వృధాఅయ్యేలా వుంది.

బుల్ డాగ్ ని యెదుర్కోడానికి తను తయారుగానే వచ్చాడు. కానీ, ఈ విధంగాకాదు! నిమిషాలు గడిచిపోతున్నాయి. హాలు తలుపు తెరిచివుంచి నందుకల్ల బుల్ డాగ్ లోపలికి జొరబడింది. ఆలస్యం అయితే ఎవరైనా రావచ్చు.

మొహమ్మీద కాతున్న చెమటని తుడుచుకోవా లనిపిస్తోందతనికి. అసంకల్పితంగా అతని చెయ్యి కొంచెం పైకి లేచింది. బుల్ డాగ్ ఏవో సిగ్నల్ ని పాటిస్తున్నట్టు ముందుకి కదిలింది. మనోజ్ చెయ్యి అతని తొడమీద పడింది. బుల్ డాగ్ ఆగింది.

మనోజ్ రెప్పకేయకుండా బుల్ డాగ్ కళ్ళలోకి చూస్తున్నాడు.

బుల్ డాగ్ అతన్ని ఎర్రగా, నిర్లక్ష్యంగా చూస్తోంది. దాని నిర్లక్ష్యం, అది పాటిస్తున్న నిశ్శబ్దం మనోజ్ ని ఆందోళనతో నింపుతున్నాయి. ఆరిపోతున్న వెదవుల్ని తదుపుకోడానికి అతను నాలుకను కదిపాడు. నాలుకకీ, అంగుడికీ మధ్య ఏవో అతుక్కున్నట్టుంది. పిప్పరమిట్!

శబ్దంకాకుండా మనోజ్ పిప్పరమిట్ ని చప్పరించ సాగేడు. ఆరిపోతున్న నోరు యిప్పుడు హాయిగా వుంది. మనోజ్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

బుల్ డాగ్ ముక్కుపుటాలు గమ్మత్తుగా కదిలాయి. అది వెలిగా అతనివైపు అడుగులు వేయసాగింది. మనోజ్ కి గుండె రాయిలా మారిపోతున్నట్టునిపించింది.

చేతిలో యే ఆయుధాన్ని వుంచుకోనందుకు అతను తనని తిట్టుకున్నాడు.

కనురెప్పలమీదికి జారుతున్న చెమటని విదిలిస్తూ రెప్పల్ని ఒకసారి మూశాడు. ఉన్నట్టుండి అతని శరీరం గగుర్పొడిచింది. అతని చేతులమీదా, మెడమీదా వెంట్రుకలు నిక్కబాదు మకున్నాయి. ఏదో ఊపిరి వెచ్చగా అతని ముహూనికి తగుల్తోంది. మనోజ్ కంగా రులో కర్కు తేరిచాడు.

బుల్ డాగ్ మూతి అతని ముహూనికి దగ్గరగా, చాలా దగ్గరగా వుంది. అదోవిధమైన వాసన అతని ముక్కు లోకి జొరబడుతోంది. గుండె డప్పులా ప్రమాగడం ప్రారంభించింది. నోరు కొద్దిగా తెరిచి, ఊపిరితుత్తుల నిండా గాలి పీల్చుకొని వొగర్చడం ప్రారంభించాడతను.

బుల్ డాగ్ మూతి అతని వెనాలకి తగిలింది. ఏదో పసికడ్తున్నట్టు ముక్కుని కదుపుతోందది. మనోజ్ మెదడులో ఏదో మెరుపులా మెరిసింది. అతనిలోని కంగారు తగ్గింది. బుల్ డాగ్ ని తన నోట్లో నానుతున్న పిప్పర్ మిట్ వాసన ఆకర్షించింది! దానికి తియ్యటి పిప్పర్ మిట్ కావాలి! గుడ్ గాడ్!

మనోజ్ అప్రయత్నంగా పిప్పర్ మిట్ ని నాలుక కొన మీదికి జరుపుతున్నాడు. మెల్లగా క్రిందపడేశాడు.

బుల్ డాగ్ వేగంగా పిప్పర్ మిట్ ని అందుకుంది. తృప్తికరంగా, వేగంగా బుల్ డాగ్ నములుతున్న చప్పుడు వినిపించిందతనికి.

మెలి గా .... మెలి గా .... కదలిక తేలికుండా, స్టో మోషన్ లో మనోజ్ చెయ్యి కదిలింది. ఎన్నో గంటలు

గడిచాయని అతను అనుకుంటున్న క్షణాల్లో అతని చేతికి జేబులోని పిప్పరమిట్స్ దొరికాయి. మెల్లిగా అతని చెయ్యి యివతలికి వచ్చింది.

బుల్ డాగ్ అతని నోటిని మళ్ళీ మాడ్డం ప్రారంభించింది. మనోజ్ రెండు పిప్పరమిట్లని ఆరచేతో దాని నోటిముంగు వుంచాడు. బుల్ డాగ్ ఆత్రంలా వాటిని నాలుకతో లాక్కుంది. నాలుక తడి తగిలి మనోజ్ చెయ్యి వణికింది. బుల్ డాగ్ నోరు గరగర చప్పుడు చేస్తోంది.

చేతిలోంచి అయిదారు పిప్పరమిట్లని గోడదాకా పొడుగా చల్లాడు మనోజ్. అతని ఊహ నిజమైంది.

బుల్ డాగ్ తలవాల్చుకుని వాటిని అందుకుంటూ, నమల్తూ ఏకాగ్రతతో ముందుకి వెళ్తోంది!

మనోజ్ మెరుపులా కదిలాడు. రెప్పపాటులో కటకటాల లోపలికి దూరి, తలుపు లాగేశాడు. బరువుగా నిట్టూరుస్తూ ఇద్దరు బందీలని చూశాడు.

వాళ్ళ మొహాల్లో ఆశ్చర్యం, ఆందోళనా కలిసి కనిపిస్తున్నాయి. వాళ్ళిద్దర్నీ చిరునవ్వుతూ చూస్తూ, మనోజ్ నడుంలా దోపిన డార్టు గన్ తీశాడు.

ఏదో శబ్దం అతని దృష్టిని ఆకర్షించింది. మనోజ్ తలతిప్పి చూశాడు.

బుల్ డాగ్ కటకటాల్ని ముందరి కాళ్ళతో రాస్తూ అతన్నే ఆశగా చూస్తోంది. మనోజ్ జేబులో మిగిలిన పిప్పరమిట్స్ని కటకటాలగుండా దూరంగా విసిరాడు. బుల్ డాగ్ నూతనోత్సాహంతో వాటిమీదికి విజృంభించింది. మరుక్షణం డార్టు బుల్ డాగ్ మెడిలో లోతుగా గుచ్చుకుంది. తృప్తికరంగా పిప్పర మిట్స్ నమల్తున్న

కుక్క మెరిగా కిందికి వాలిపోయింది.

మనోజ్ వెనుదిరిగాడు. సై లెస్సర్ అమర్చిన రివాల్యూర్ ని సంచీగాంచీ తీశాడు.

“మీ గొలుసుల్ని తూటాలతో లెగ్గొడతాను, కదలకుండా వుండాలి!” అన్నాడు వాళ్ల దగ్గరగా నడుస్తూ.

“జాగ్రత్త” లావుపాటి వ్యక్తి బొంగురుగా అన్నాడు.

“త్యోగా.... ఈ నరకంలోంచీ బెటపడాలి!” అతని సహచరుడు ఆశుర్దాగా అన్నాడు.

మనోజ్ చేతిలోని రివాల్యూర్ రెండుసార్లు సన్నగా చప్పుడు చేసింది. ఇద్దర్నీ బంధించిన గొలుసులు నేల మీద చచ్చిన పాముల్లా పడున్నాయి. కంఠానికీ తగిలిన కడియాలూ రింగులు వాళ్ళ మెడల్ని ఇంకా చుట్టే ఉన్నాయి. ఇద్దరూ పక్కపక్కనే నిలబడి అటూ ఇటూ తూలుతున్నారు.

“సువ్వు...” లావుపాటి వ్యక్తి విభీషణ్ అనుమానిస్తూ ఆగాడు.

“పరిచయాలు తరవాత, ముందు ప్రాణాలు దక్కించుకోండి!” అంటూ మనోజ్ ముందు హల్లా టేబుల్ మీంచీ తీసుకున్న రెండు రివాల్యూర్ల ని వాళ్ళకి చెరొకటి ఇచ్చాడు. “అడ్డొచ్చినవాళ్ళని అంతం చేయండి! కమాన్!”

మనోజ్ సన్నటి నడవమ్మట పరుగు ప్రారంభించాడు.

సాధారణ పరిస్థితిలో వాళ్ళిద్దరూ పరుగెత్తలేరని అతనికి బాగా తెలుసు. వాళ్ళ కాళ్ళకేళ్ళు పచ్చడి చేయబడ్డాయి. కానీ ఇది సాధారణ పరిస్థితికాదు!

వొగురునూ పరుగెడుతున్న వాళ్ళ అడుగుల చప్పుడు వింటూ మనోజ్ వేగంగా వెళ్ళసాగాడు.

ఎవ్వరూ ఎదురవనందుకు సంతోషిస్తూ మనోజ్ తోటలోకి వెళ్ళే చివరి తలుపుముందు ఆగాడు.

కేసీపట్లో ఇద్దరి వొగుర్లులా వెనకనుంచి అతనికి వినిపించాయి. లోపల ప్రవేశించేటప్పుడు తను తలుపుకి చేసిన కన్నం దగ్గరగా చెవిని వుంచి క్షణకాలం జాగ్రతగా విన్నాడతను. చలటి గాలి అతని చెవిని తాకుతోంది.

మనోజ్ నిలబడి, వాళ్ళ వెళ్ళు తిరిగాడు. “ఈ తలుపు తీశాక మెట్లు దిగి, తోటలోకి ప్రవేశించాలి. చీకట్లో నా వెంట మీరు జాగ్రతగా, జేగంగా పరుగెత్తాలి. తాడమ్మట గోడపైకి ఎగబాకాలి. అవతలివైపుకి దిగాలి. ఆ తరవాత....”

“తరవాతది తరవాత. ముందు ఇక్కణ్ణుంచి వెళ్ళి పోవాలి!” సన్నటి వ్యక్తి, వరత్ అడ్డొస్తూ అన్నాడు.

“తరవాత, నేను ఆగేదాకా మీరు పరుగెడుతూ వే వుండాలి!” అతని మాట వినిపించుకోకుండా అన్నాడు మనోజ్. మెల్లిగా తలుపుని కొంచెం లాగాడు. తల దూర్చి కాసేపు చీకట్లోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

“కమాన్!” అంటూ తలుపుని మరికొంచెం తెరిచి, మెట్లమ్మట కిందికి దిగసాగాడు. ఇద్దరూ నీడల్లా అతన్ని వెంబడించారు.

లావుగా పొట్టిగా వున్న విభీషణ్ మనోజ్ ని అంటి పెట్టుకుని, అతని వెనక బుల్ డాగ్ లా పరుగెడుతున్నాడు. ఇద్దరికీ చూడడుగుల దూరంలో వెనక్కి భరత్ పరుగెడు తున్నాడు.

ఎడంవేపునుంచి చూసుకొస్తున్న ఆకారాన్ని వాళ్ళెవ్వరూ చూడలేదు. కనాతుచేస్తున్న నైనికుల అడుగుల చప్పుడూ-గడ్డిలో మెత్తగా ధ్వనిస్తున్న తమ

అడుగుల శబ్దం మూలంగా తమ పక్కనుంచీ వస్తున్న మెత్తటి అడుగుల శబ్దాన్ని ఎవ్వరూ వివలేదు.

చిన్న మొక్కపైనుండి అటువేపు జాగ్రత్తగా దూకబోయిన భరత్ అసంకల్పితంగా కవ్వమన్నాడు. వెనకవైపున వున్న ఆతని కడికాలు యేదో చట్రంలో దిగుసుకున్నట్టనిపించింది. తూలిపడబోతూ, ఆగి, ఆతను తన కాలివేపు కంగారుగా చూశాడు.

పిక్కలోంచి యేదో మంట, సలుపు జరిజరా పాకుతున్నాయి. తన కాలికి బంతిలా కరుచుకుని, బలంగా లాగుతున్న ఆల్ఫ్రేషియన్ డాగ్ ని ఆతను ఆందోళనతో చూశాడు. బలంగా కాలు విరిల్పాడు. పిక్కలోకి పళ్ళు లోతుగా దిగుతున్నాయి. భరత్ మళ్ళీ చిన్నగా అరిచాడు.

తన చేతిలోని రివాల్వర్ ఆతనికి తటాలున గుర్తొచ్చింది కొద్దిగా కిందికి వొంగి. రివాల్వర్ ని కక్క తలకి గురిచూసి, కంగారుగా ఆతను ట్రిగ్గర్ నొక్కాడు.

చెవులు పగిలేలా చెప్పుడైంది. రంపం పళ్ళు ఆతని కాలిమీద వదులయ్యాయి. ఆల్ఫ్రేషియన్ నిరీకంగా గడ్డి నేలమీదికి వాలిపోయింది. చెమటలు కక్కుతూ, భరత్ పగుగు ప్రాసంభించాడు.

రివాల్వర్ షాట్ విని, మనోజ్ తటాలున ఆగాడు. ఆతన్ని ఢీకొట్టుతూ విభీషణ్ వొగురునూ నిలబడాడు. కంటుతూ తమవేపు వస్తున్న భరత్ ని మనోజ్ గాభరాగా చూశాడు. గోడ నాలుగడుగుల దూరంలోవుంది. రివాల్వర్ శబ్దాన్ని భవనం ముందున్న వ్యక్తులు వినివుంటారు. ఛాడాలుడు! భరత్ ని తిట్టుకుంటూ, మనోజ్ విభీషణ్ ని గోడవైపు తోశాడు.

“కమాన్! అదిగో తాడు, వెకి పాకు!” మనోజ్ అరిచాడు, తగ్గుస్వరంలో.

తెప్పల్లిన విభీషణ్ గోడని సమీపించి, తాడు పట్టుకుని గబగబా వెకి పాకసాగేడు. మనోజ్ అత్రంగా భరత్ వెపు చూశాడు. అతనింకా పదడుగుల దూరంలో వున్నాడు. మనోజ్ క్షణంలో ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి, తాడువెపు గతేశాడు. విభీషణ్ గోడమీద పిల్లలా వున్నాడు. మనోజ్ తాడుని పట్టుకుని వెకి పాకసాగేడు.

భవనం ముంగువెపు సంచీ యెవో కేకలు వినిపిస్తున్నాయి. మనోజ్ గోడ వెభాన్ని సమీపించాడు. అతను దగ్గరకు రాగానే విభీషణ్ అమాంతం గోడ మీంచి కిందికి దూకేశాడు. అతని ధైర్యానికి, శక్తికి ఆశ్చర్యపోతూ మనోజ్ గోడమీదికి చేసుకొని, తలని కిందికి వాల్చాడు. భరత్ తాడుని పట్టుకుంటూ వెకి చూస్తున్నాడు.

“కమాన్! వచ్చియ్!” అంటూ మనోజ్ వేళ్ళతో గోడని పట్టుకొని అటువెపు కిందికి వేళ్ళాడాడు. పది అడుగుల గోడమంచీ అయిదడుగుల పొడవుతో తను వేళ్ళాడుతున్నాడు. నీల తన పావాలకి అయిదడుగుల దూరంలో వుంది. మనోజ్ వేళ్లని వదులుచేస్తూ కిందికి దూకేశాడు.

అతని పక్కనే, విభీషణ్ కాలిమి తి తిలూ బుస కొడుతూ నిలబడాడు. మనోజ్ ఆదుర్భాసో వెకి చూస్తున్నాడు. కాసేపట్లో భరత్ నీడలా గోడమీద ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఆల్సేషియన్ అతన్ని గాయపరిచిందని మనోజ్ కి తెలుసు. అతను కిందికి దూకగలడా?

(సశేషం)